

Er Rasmussens militære 'Spydhoved' en fantasistyrke?

2. september 2014 – I sin seneste pressekonference i går (d. 1. september), før NATO-topmødet begynder den 4. september, talte NATO's generalsekretær med glat veltalenhed om det nye »spydhoved«, som NATO-ledere vil enes om at udvikle til NATO's allerede eksisterende hurtige indsatsstyrke. Han beskrev det som »en meget høj beredskabsstyrke, som kan indsættes med meget kort varsel.« Virkeligheden bag det er imidlertid det britiske fremstød for at få en responsstyrke fra NATO's hardline-medlemsstater og USA. Som *Financial Times* rapporterede den 30. august, vil den britiske premierminister David Cameron, på topmødet, annoncere, at Storbritannien og seks andre lande – Danmark, Letland, Estland, Litauen, Norge og Holland, og muligvis også Canada – har aftalt at danne en fælles udrykningsstyrke på mindst 10.000 tropper, som vil omfatte enheder fra flyvevåben og flåde, så vel som landtropper, og som vil blive ledet af britiske officerer.

Denne styrke er ikke det samme som Rasmussens spydhoved, officielt begrænset, som den vil være, af overvejelser om fælles forsvar. Idéen bag den britisk ledede fælles udrykningsstyrke (JEF) er, iflg. rapporter i det amerikanske magasin *Defense News* i går, at den kan anvendes til NATO-, EU- eller nationale operationer, f.eks. til krisehåndtering eller fredsbevarende formål. Med andre ord vil den kunne anvendes til stort set hvad som helst, inden for eller uden for NATO.

»Spydhovedet til NRF (NATO Respons Force) er en anden form for styrke. Dens hovedformål er fælles forsvar«, sagde NATO-talsmand Iona Lungescu. »De to styrker er to forskellige missioner, men kan arbejde sammen. Man kan forestille sig situationer, hvor JEF kunne være en opfølgingsstyrke til spydhovedet. De er forskellige, men komplementære styrker.«

Rasmussens andet problem er kravet om enorme forøgelser af forsvarsudgifterne fra alle de 28 NATO-medlemmer, hvoraf kun fire når op på tærsklen for NATO-standard på 2 % af BNP. Et antal lande under denne tærskel vil sandsynligvis ikke gå med til rent faktisk at imødegå dette. Canada vil sandsynligvis være blandt disse (Canadas forsvarsudgifter er på omkring 1 % af BNP), hvilket er ironisk i betragtning af, at den canadiske premierminister Stephen Harper har marcheret i takt med det britiske krigsfremstød mod Rusland.